

kään puolen ohjelmaa, vielä vähemmän ajattelemaan mikä niistä on oikea, mikä vie harhaan. Sellaiseen velittouteen ei enää ole aikaa! Mallin työväenliikkeen täytyy päästä nopeasti eteenpäin! Taantumukselle ei saa antaa tilaa missään muodossa.

Nyt juuri on aika tietää mitä joukkoa kannattaa, mihin joukkoon kuuluu!

Unissa saarnailua

Tuntuu nykyään melkein huvittavaltakin, kun joku pelkää sosialismia sentähden, että se vastustaa uskontoa. On melki yhtä huvittava väite, kun sekä, kun joku turpeanaamainen elostelija kauhistuu sosialismia siksi, että sen sanotaan "hävittävän perheen ja kodin." Nämä ovat toiselta puolelta vakavia asioita, ettei niitä sentään voi paljaalla hymyilyllä sivuuttaa. Todelliset vastustajat vaativat täyden selityksen asioista, luhtelijoita ja saivaren tappajia eivät usko millään puheella.

Sosialismi on aivan pelkkä taloudellinen kysymys, joten uskonnon voimme ilman muuta sivuuttaa, jos ei asialla olisi mitään sen kummempaa. Monet tietoiset sosialistitkin nykyään jo väittävät, että ei kannata enää agiteerata lainkaan uskontoa vastaan. Vanhoille ei kukaan mitään mahda ja nuoret eivät enää "usko" mihinkään. Edellämäinintä kaatuvat pian ja poistuvat yleden harhauskonsa hautaan mennessään. Nuoriso toimii ja taistelee ja unhottaa uskonnolliset mielikuvat. Voi niinkin olla. Mutta siten ei ole kuitenkaan asiasta alvan kaikkialla.

Lün äsken omittaisen kirjoituksen "Nuori työllinen" nimisestä Suomen lehdestä. Siinä sanotaan m. m. näin:

"Me sanomme tänään rintojamme kohottaen: Olemme 20 vuosisadan ihmisiä. Tuo sana soi kauniisti korvissa. Siinä on uuden aamun kilhdus. Mutta menkäämme salokyltiin. Tunkoutukaa meillä orjaloukon sieluelämään, niin kauhistumme. Käsitteiden sekamelska! Oikein helvetillinen kamppailu siellä vallitsee. Uskonnolliset ennakkoluulot siellä istuvat kun terva venheen laidassa. Kaikki yritykset työväenliikkeen herättämiseksi näyttävät vaikealta."

Sitten seuraa kertomus, miten Ete-llä-Savossa liikkun unissa saarnaajia. Illalla järjestetään kokoukset, joihin ottaa osaa kaiken ikäiset, nuoret ja vanhat. Nämä unissaan saarnaajat ovat saaneet niin suurta vaikutusta aikaan, että osastot kuolevat itsensä toimintahenkilöiden puutteeseen. Villitys tarttuu yhtä hyvin nuoriin kun vanhoihin. Harva enää uskaltanut vakuuttaa huonetta "jumalattomien sosialistien" kokouksille.

Mitä tämä osoittaa? Sitä, että työväenluokan hetkelliset tappiot iostavat pimeyden voimat pillostaan esille. Nyt on taas epätoivoisen joukon keskuudessa otollinen maaperä kaikilla humpunkien levittäjillä. He taantuvat ennestäänkin synkkään mielialaan vajonneita ihmisparvoja ja peilittävät pirulla ja helvetillä ja tuhansilla kiirastuilla.

Tällä ei ole astat paljon sen kummempaa. Useissa farmiseuduissa uskonnollisuus kukoistaa vielä tavattomasti. On senkin selteemmä sortia lahkolaisuutta ja talvasten palvelusta, jonka uskonnollisuuden juuret ovat niin syvässä, että niitä on mahdoton repiä ylös.

Nämä ovat itseasiassa pieniä teki-joita ja vastaan taistellijoita järjestyneillä työlläisillä. Suurissa kamppai-

luissa he hukkuvat voimakkaaseen virtaan ja kulkevat sen mukana.

Toista on työlläisten keskinäiset periaatteelliset hangottelut, ne hidastuttavat työväen päämäärään pyrki- myksiä, hidastuttavat vallankumouksen päivän saapumista.

Kun työlläiset kärejövät keskenään ja mahtavevat periaatteillaan, niin jää kapitalismi rauhassa sivustakatsojaksi. Tahki kun työlläiset saarnaavat selläisten oppien puolesta, joissa suositetaan kapitalismia, vaikka ollaan taistelevinaan sitä vastaan. Niin hämäreperäisiä ovat ihmisten ajatukset. Suuri osa on sekamelska! Työlläiset ovat suureksi osaksi samallaisia unissa-saarnaajia, vaikka eivät kaikki puhukaan juuri kiirastuksesta, tahki taivaan autuudesta. Sotkevat sensijaan luokkataistelun ja vakaavat sitä mieltensä mukaan, kunnes se on niin pyöreää, että se keipaa vaikka porvareille.

Tällaiselle sekasotkulle porvarit mielellään nauravat. Mutta todellista vallankumousoppia he pelkäävät!

Älkäämme me naiset olko mitään unissaansaarnaajia. Kulkekaamme luokkataistelujoukon mukana, sitä tietä pääsemme pois tästä sekamelska yhteiskunnasta.

Idän naisten herääminen

Jo viimeisessä Yleisvenäläisessä Naisten Edustajakokouksessa oli useita Idän naisia mukana ja toveri Sinovjev kertoo Bakun kongressin matkaltaan, miten suurenmoisen vaikutuksen hänene teki turkkiläisten naisten esiintyminen mielenosoituskulkuissa. Nämä olivat näet äkkiä heittäneet hunnut kasvoiltaan ja antoivat auringon vapaasti paistaa niihin. Tämä oli huomiota herättävä tapaus, sillä turkkiläiset naiset ovat aina pitäneet huntua kasvoiltaan. Se oli myös merkinä siitä, että he viskasivat pois vanhat ennakkoluulot ja tavat ja omaksuivat itselleen uuden uskon. Uskon omaan ihmisytyteensä ja tasa-arvoon mielen rinnalla.

Turkkiläiset naiset ovat myöskin ryhtyneet työhön uuden aatteensa innoitamina. Angorassa on näet muodostettu turkkiläisten naisten järjestö, joka on asettanut tehtäväkseen Idän naisten emasioimisen.

Vieli suuremmalla ilolla on mainittava monista Idän naisten edustajakokouksista. Nämä kun ovat todistuksia siitä, miten kommunistinen järjestelmä voittoa alaa Idän kansojen ja eri toten naisten keskuudessa.

Bakussa näet on 8-2 pidetty ensimmäinen muhamettiläisnaisten edustajakokous, jossa tervehdyksien jälkeen esiintyivät eri kihlakuntien naisedustajat. M. m. Kupinkin kihlakunnan edustaja, tov. Srabekova lausui, että vain Neuvostovalan vallitessa on tällainen kokous ollut mahdollinen. Meidän tulee opettaa lapsiamme. Meidän käsistämme odottavat vapautustaan kaikki Idän naiset. Samassa hengessä toivat ilmi mielipiteitään muitenkin kihlakuntien naisedustajat.

Samoin on Uralskissa 12-2 pidetty ensimmäinen Idän naisten edustajakokous. Saapuvilla oli 40 edustajaa, niistä 18 tataarilaisia ja 22 kirgisiläisiä. Kokouksessa käsiteltiin seuraavia kysymyksiä: 1) mitä Neuvostovalta antoi naiselle, 2) lukutaidottomuuden poistaminen, 3) naisten ja pienten lasten suojeleminen, 4) edustajavaalit Yleisvenäläiseen Naisten Edustajakokoukseen.

Idän kansojen naiset, jotka ovat

LIIKKEENHOITAJAN NURKKA

Toverittaren lukijat ja asiamiehet

Olimme pakotettuja julkaisemaan Toveritarta pienessä koossa useita numeroita syystä, kun emme onnistuneet saamaan latomoon riittävästi työvoimaa. Nyt olemme saaneet senkin puolen järjestettyä, joten Toveritar alkaa taas ilmestymään usein 16-sivuisena. Korvataksemme lukijoille edellä ilmestyneet pienet lehdet, annamme jo tällä kertaa riittävästi ja hyvää lukemista.

Tässä numerossa on jo alku KONRAD LEHTIMÄEN romaanista "YLÖS HELVETISTÄ". "Ylös Helvetistä" on nykyaikainen, aatteellinen romaani. Jo heti alusta tempaa se lukijan mukaansa ja vie tapauksesta toiseen niin taitavasti, johdonmukaisesti ja valaisevasti, että vähemmänkin kirjallisuutta harrastava siihen kiintyy. Romaanin aineisto on otettu viimevuosien keksinnöistä, niiden vaikutuksista maailman tapahtumiin ja yhteiskunnallisiin vaihdoksiin. Sen mestarillinen kokoonpano ja kaunis kieli aineiston lisäksi muodostavat "Ylös Helvetistä" romaanin, joka lyö laudalla kaikki tähänastiset kaunokirjalliset teokset. ÄLKÄÄ JÄTÄKÖ SITÄ LUKEMATTA!

Toverittaren lukijat, seuratkaa tarkoin Toveritarta nyt ja säästäkää numerot, että voitte antaa lukea niidenkin, jotka liittyvät Toverittaren tilaaja-armeijaan mainitun romaanin julkaisuajalla. Kehottakaa tuttavianne tilaamaan Toveritar. Asiamiehet: nyt on hyvä tilaisuus hankkia uusia tilaajia Toverittarelle, sillä "Ylös Helvetistä" on sarjakirjotuksenakin jo paljon suuremmasta arvosta kuin Toverittaren vuosikerjan tilausmaksu. Älkää jättäkö tilaisuutta käyttämättä hyväksenne. Kaikki Toverittaren ystävät nyt ripeästi toimeen ja paljon uusia tilauksia Toverittarelle.

TOVERITAR tilataan osotteella: Box 99, Astoria, Oregon. Toveruudella: Toverittaren Levitysosasto.

olleet jällelly muitten maitten naisia yhteiskunnallisen asemansa vuoksi, alkoivat käsitteä, nähdessään kommunistin voitokulun, että kommunisti onkin vain ainoa aate, joka takaa naisille täydet oikeudet ja velvollisuudet. Venäjän työlläisnaisten esimerkkiä siis seurataan Idässä niinkuin muuallakin.

"Viisautta on se, että kaikki tehdään parhaalla tavalla."—Saarnaaja.

KESÄN IHANUUS.

Näin kesäkuunalla tulee erittäin mieleen kauniit maiseimat, ihanat leikudet, jylhät vuoret, vihreät niityt, merenlahdet, saaret, metsäpuot ja yleensä mikä silmää hievelee katsellessa mahtavaa ja ylevää luontoa. Työlläinen saa harvoin tilaisuutta nauttia luonnon kauneudesta. Työn raskaan radanassa päivät kuluvat tehtaiden komeroissa hetket edelleen kiiruhtavat. Mutta rikkailta, noilla työlläisen työn riistäjilla on sensijaan nautintoa. Kaikkialla liikutavallineilla he kulkevat. Ja niistä he valitsevat parhaimmat, ja mukavimmat. Kauniit lepokodit heitä jorkapalkassa odottavat, työnorjat anliihti ja kohteliaasti vastaan ottavat ja heidän oikkujaan palvelevat. Tekevätkö he sen rakkaudesta noita loiseläjiä kohtaan, ihallusta heidän porsastelevalle, mässäilevälle elämänsä katsellessaan?

Ei! Heidät pakottaa siihen sen kaikkivallan kullon voima! Siihen pakottaa niinkauan, kun he eivät tunne omaa voimaansa, järjestyneen työväen joukkovoimaa!

Kun työnorjat viettävät lepoa-kaa — jouto-aikaa — niin saavat he viettää sen näikissä, puutteessa! Niinkuin nykyin.

Mitä he hyötyvät siitä, jos koksivat taas pitkät sotavuodet kullaa loiseläjiin kirstuihin, kasasivat sitä määrämättömät määrät. Tämän kullon voimalla taas loishuokalle maailman paratiisim portit aukeavat, samalla aikaa kun työväenluokka kituu näissä ja puutteessa. — Ihana on loishuokan kesä! He saavat kaiken sen, mitä he haluavat ja vielä senkin mitä eivät edes osaa haluta, ehti nauttia.

Parhailaan loiseläjät liikkuvat, rientävät ympäri maapalloa, ihaillemassa ihania näkölajoja, luonnon kauneutta. Hoitavat porsastelusta rasitettunutta ruumistaan ja taas alkavat saman nautinnon alusta.

Vain yksi maa on maailmassa, josta tämä kylläinen loishuokka on tyyten hävinnyt. Vain yksi maa on maailmassa, jossa työlläistekin kesän ihanaudet odottavat, jossa työväenluokan jäsenille lepokotien ovat aukeavat.

Me tiedämme mikä on se maa. Se on Neuvosto-Venäjä.

Siellä ei elämä ole silti mitään uunelmaa, ei mitään haaveilua, vaan se on toimintaa, työtä työväenvalian hyväksi. Se on urastamista, ponnistusta päämäärään pääsyä varten. Mutta kaiken loputtua koittaa ihana kesä. Ja nykyin jo soillaiset, jotka työstä uupuneina, elämän ikänä rautancina lepoa kalpaavat — saavat sitä!

Lapsilla on kesä. Ei heidän tarvitse raataa tehtaissa vanhempien ollessa joutilaina, ei tuottaa liikevoittoa ennestään rikkaille kapitalisteille. Vaan nämä heniet lapset ovat vapautetut työstä. Heidän aikansa kuulu leikkimä ja laulussa ihanaana kesän vietossa.

Milloin me pääsemme siihen? Mit-